

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 4 marca 2021 r. *

Odwołanie – Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych (SRM) – Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Przyjęcie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español SA – Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 – Artykuł 24 – Instrument zbycia działalności – Artykuł 21 – Umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych – Instrumenty w Tier II – Skarga o stwierdzenie nieważności – Stwierdzenie częściowej nieważności – Brak możliwości oddzielenia – Niedopuszczalność

W sprawie C-947/19 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 grudnia 2019 r.,

Carmen Liaño Reig, zamieszkała w Alcobendas (Hiszpania), którą reprezentował F. López Antón, abogado,

wnosząca odwołanie,

w której drugą stroną postępowania jest:

Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), którą reprezentowały A. Valavanidou, S. Branca i J. King, w charakterze pełnomocników, te zaś wspierali B. Meyring i T. Klupsch, Rechtsanwälte, a także F.B. Fernández de Trocóniz Robles, abogado,

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: N. Wahl (sprawozdawca), prezes izby, F. Biltgen i J. Passer, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: hiszpański.

Wyrok

- 1 W odwołaniu Carmen Liaño Reig wnosi o uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 24 października 2019 r., Liaño Reig/SRB (T-557/17, niepublikowanego, zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem”, EU:T:2019:771), w którym Sąd odrzucił jej skargę mającą na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r., dotyczącej programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español SA (zwanego dalej „Banco Popular”), w zakresie, w jakim postanowienie to przewiduje konwersję instrumentów w Tier II oznaczonych International Securities Identification Number (międzynarodowym kodem identyfikacyjnym papierów wartościowych – kodem ISIN) XS 0550098569 na nowe akcje Banco Popular (zwanej dalej „decyzją o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), a także stwierdzenie nieważności wstępnej wyceny sporządzonej przez niezależny podmiot wyceniający i wstępnej wyceny sporządzonej przez SRB oraz, po drugie, wynikające z żądanego stwierdzenia nieważności naprawienie szkody, jaka miała zostać poniesiona w wyniku tej konwersji.

Ramy prawne

Rozporządzenie nr 806/2014

- 2 Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 30, 40, 44, 47 i 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1):

„Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

[...]

- 30) »instrument zbycia działalności« oznacza mechanizm służący do przeniesienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 24 instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy niebędącego instytucją pomostową;

[...]

- 40) »fundusze własne« oznaczają fundusze własne zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2013, L 208, s. 68; Dz.U. 2013, L 321, s. 6)];

[...]

- 44) »uprawnienia do umorzenia i konwersji« oznaczają uprawnienia, o których mowa w art. 21;

[...]

47) »instrumenty w Tier II« oznaczają instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia [nr 575/2013];

[...]

51) »odpowiednie instrumenty kapitałowe« oznaczają instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II”.

3 Artykuł 15 ust. 1 lit. a), b), f) i g) rozporządzenia nr 806/2014 stanowi:

„1. Działając w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 18, Jednolita Rada, Rada [Unii Europejskiej], Komisja [Europejska] oraz, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, by działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji było realizowane zgodnie z następującymi zasadami:

a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością uprzywilejowania roszczeń określoną w art. 17, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsze rozporządzenie wyraźnie stanowi inaczej;

[...]

f) z wyjątkiem przypadków, w których niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;

g) żaden z wierzycieli nie ponosi większych strat niż te, które poniósłby, gdyby podmiot, o którym mowa w art. 2, został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zabezpieczeniami przewidzianymi w art. 29”.

4 Artykuł 17 tego rozporządzenia, zatytułowany „Kolejność uprzywilejowania roszczeń”, przewiduje:

„1. Stosując instrument umorzenia lub konwersji długu względem podmiotu, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, i bez uszczerbku dla zobowiązań wyłączonych z instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 27 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada, Komisja lub, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję w sprawie wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji, w tym w sprawie ewentualnego zastosowania art. 27 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, a krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują te uprawnienia zgodnie z art. 47 i 48 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190)] i w odwrotnej kolejności uprzywilejowania roszczeń określonej w ich prawie krajowym, w tym w przepisach transponujących art. 108 tej dyrektywy.

2. Uczestniczące państwa członkowskie powiadamiają Komisję i Jednolitą Radę o kolejności uprzywilejowania roszczeń wobec podmiotów, o których mowa w art. 2, w krajowych postępowaniach upadłościowych w dniu 1 lipca każdego roku kalendarzowego lub niezwłocznie po wprowadzeniu zmiany w tej kolejności.

W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu odpowiada odnośny system gwarancji depozytów na warunkach określonych w art. 79”.

5 Zgodnie z art. 21 ust. 1, 7, 10 i 11 wspomnianego rozporządzenia:

„1. Jednolita Rada wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych, stanowiąc na mocy procedury określonej w art. 18, w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) oraz ust. 5, jeżeli spełnione są warunki zastosowania tych ustępów, ale wyłącznie wtedy, gdy stwierdzi – na swojej sesji wykonawczej zwołanej po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z akapitem drugim lub z własnej inicjatywy – że spełniony został co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) stwierdzono, że spełniono warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 16 i 18, przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) podmiot nie będzie w stanie utrzymać rentowności, chyba że odpowiednie instrumenty kapitałowe zostaną umorzone lub nastąpi ich konwersja na kapitał własny;
- c) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez jednostkę zależną i jeżeli te odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, chyba że uprawnienie do umorzenia lub konwersji jest wykonywane w odniesieniu do tych instrumentów, grupa nie będzie w stanie utrzymać rentowności;
- d) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych na poziomie jednostki dominującej i jeżeli te odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej na poziomie jednostki dominującej lub na zasadzie skonsolidowanej, chyba że uprawnienie do umorzenia lub konwersji jest wykonywane w odniesieniu do tych instrumentów, grupa nie będzie w stanie utrzymać rentowności;
- e) podmiot lub grupa wymagają udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem wystąpienia dowolnej z okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 lit. d) ppkt (iii).

Oceny warunków, o których mowa w lit. a), c) i d) akapitu pierwszego, dokonuje [Europejski Bank Centralny (EBC)], po zasięgnięciu opinii Jednolitej Rady. Jednolita Rada na swojej sesji wykonawczej również może dokonać takiej oceny.

[...]

7. Jeżeli co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, Jednolita Rada, stanowiąc na mocy procedury określonej w art. 18, ustala, czy uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych mają być wykonane indywidualnie czy też, zgodnie z procedurą na mocy art. 18, w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

[...]

10. Jednolita Rada zapewnia, by krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością uprzywilejowania roszczeń określoną w art. 17 oraz w sposób zapewniający następujące rezultaty:

- a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I proporcjonalnie do strat i w zakresie możliwości pokrywania przez nie strat;
- b) kwota główna instrumentów dodatkowych w Tier I jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, lub w zakresie możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa;
- c) kwota główna instrumentów w Tier II jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, lub w zakresie możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.

11. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady i przeprowadzają umorzenie lub konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 29”.

6 Zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014:

„Jeśli Jednolita Rada postanowi zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotu lub grupy, o których mowa w art. 7 ust. 2, lub wobec podmiotu lub grupy, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych ustępów, i odnośne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji doprowadziłoby do poniesienia strat przez wierzycieli lub konwersji ich roszczeń, Jednolita Rada zaleca krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 21 bezpośrednio przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.

7 Artykuł 24 tego rozporządzenia stanowi:

„1. W ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrument zbycia działalności obejmuje przeniesienie na rzecz nabywcy niebędącego instytucją pomostową:

- a) instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; lub
- b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Jeśli chodzi o instrument zbycia działalności, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa:

- a) instrumenty, aktywa, prawa i zobowiązania, które mają zostać przeniesione przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 38 ust. 1 i ust. 7–11 dyrektywy [2014/59];

- b) warunki handlowe, z uwzględnieniem okoliczności oraz kosztów i wydatków poniesionych w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którymi krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia zgodnie z art. 38 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy [2014/59];
- c) czy uprawnienia do przeniesienia mogą być wykonane przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji więcej niż raz zgodnie z art. 38 ust. 5 i 6 dyrektywy [2014/59];
- d) ustalenia dotyczące oferowania na sprzedaż odnośnego podmiotu lub odnośnych instrumentów, aktywów, praw i zobowiązań przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 39 ust. 1 i 2 dyrektywy [2014/59];
- e) czy spełnienie przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogów dotyczących oferowania na sprzedaż może potencjalnie naruszyć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Jednolita Rada stosuje instrument zbycia działalności bez konieczności spełnienia wymogów dotyczących oferowania na sprzedaż na mocy ust. 2 lit. e), jeśli stwierdzi, że spełnienie tych wymogów mogłoby naruszyć co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności gdy spełnione są następujące warunki:

- a) Jednolita Rada stwierdzi, iż istnieje poważne zagrożenie dla stabilności finansowej wynikające z upadłości lub prawdopodobnej upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub spotęgowane taką upadłością lub prawdopodobną upadłością; oraz
- b) Jednolita Rada stwierdzi, iż spełnienie tych wymogów mogłoby ograniczyć skuteczność instrumentu zbycia działalności w zmniejszeniu tego zagrożenia lub w osiągnięciu celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego w art. 14 ust. 2 lit. b)”.

Rozporządzenie nr 575/2013

- 8 Artykuł 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013 definiuje pojęcie „funduszy własnych” jako „sumę kapitału Tier I i kapitału Tier II”.
- 9 Zgodnie z art. 63 lit. n) tego rozporządzenia, w brzmieniu obowiązującym w dniu przyjęcia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

„Instrumenty kapitałowe i pożyczki podporządkowane kwalifikują się jako instrumenty w Tier II, jeżeli są spełnione następujące warunki:

[...]

- n) w przypadku gdy instrumenty nie są emitowane bezpośrednio przez instytucję lub gdy pożyczki podporządkowane nie są zaciągnięte bezpośrednio przez instytucję – stosownie do przypadku – muszą zostać spełnione oba poniższe warunki:
 - (i) instrumenty są emitowane lub pożyczki podporządkowane zaciągnięte – stosownie do przypadku – za pośrednictwem podmiotu, które są częścią konsolidacji [podmiotu objętego konsolidacją] zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2;
 - (ii) dochody są natychmiast dostępne do dyspozycji tej instytucji bez ograniczeń, w formie spełniającej warunki określone w niniejszym ustępie”.

Okoliczności powstania sporu

10 Okoliczności powstania sporu zostały przedstawione w pkt 1–11 zaskarżonego postanowienia w następujący sposób:

- „1 Skarżąca, Carmen Liaño Reig, przed przyjęciem programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do [Banco Popular] była właścicielem wyemitowanej przez BPE Financiaciones SA obligacji o wartości nominalnej 50 000 EUR, oznaczonej [kodem ISIN] XS 0550098569.
- 2 W dniu 7 czerwca 2017 r. [SRB] przyjęło decyzję [o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji] na podstawie [rozporządzenia nr 806/2014].
- 3 Przed przyjęciem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzono wycenę Banco Popular zgodnie z art. 20 rozporządzenia nr 806/2014. Wycena ta obejmuje dwa sprawozdania, które załączono do decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Pierwsze sprawozdanie z wyceny (zwane dalej »wyceną 1«) z dnia 5 czerwca 2017 r. zostało sporządzone przez SRB na podstawie art. 20 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 806/2014 i miało na celu dostarczenie informacji pozwalających na ustalenie, czy spełnione zostały przesłanki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 18 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014. Drugie sprawozdanie z wyceny (zwane dalej »wyceną 2«) z dnia 6 czerwca 2017 r. zostało sporządzone przez niezależny podmiot wyceniający [...] na podstawie art. 20 ust. 10 rozporządzenia nr 806/2014. Celem wyceny 2 było oszacowanie wartości aktywów i pasywów Banco Popular, przedstawienie prognozowanego sposobu potraktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku, gdyby Banco Popular objęto standardowym postępowaniem upadłościowym, a także dostarczenie informacji pozwalających na podjęcie decyzji w przedmiocie akcji i instrumentów właścicielskich, które miałyby zostać przeniesione, oraz pozwalających SRB na określenie warunków handlowych na potrzeby instrumentu zbycia działalności.
- 4 W art. 5 ust. 1 decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji SRB postanowiło, że:
»instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowany wobec Banco Popular będzie polegał na zbyciu działalności na podstawie art. 24 rozporządzenia nr 806/2014 poprzez przeniesienie akcji na nabywcę. Bezpośrednio przed zastosowaniem instrumentu zbycia działalności nastąpi umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych«.
- 5 Artykuł 6 decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczy umorzenia instrumentów kapitałowych oraz instrumentu zbycia działalności. W ust. 1 tego artykułu SRB wskazało, jakie środki postanowiło zastosować na podstawie przysługującego mu uprawnienia do umorzenia, które przewiduje art. 21 rozporządzenia nr 806/2014.
- 6 I tak w art. 6 ust. 1 decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji SRB postanowiło:
 - a) najpierw, obniżyć wartość nominalną kapitału zakładowego Banco Popular o 2 098 429 046 EUR, co doprowadzi do umorzenia 100% akcji Banco Popular;
 - b) następnie, dokonać konwersji całej kwoty głównej instrumentów dodatkowych w Tier I wyemitowanych przez Banco Popular, które znajdują się w obrocie w dniu wydania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na nowo wyemitowane akcje Banco Popular, »nowe akcje I«;
 - c) następnie, obniżyć do 0 wartość nominalną »nowych akcji I«, co doprowadzi do umorzenia 100% tych »nowych akcji I«,
 - d) wreszcie, dokonać konwersji całej kwoty głównej instrumentów w Tier II wyemitowanych przez Banco Popular, które znajdują się w obrocie w dniu wydania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na nowo wyemitowane akcje Banco Popular, »nowe akcje II«. Odnośne instrumenty w Tier II podlegają konwersji na »nowe akcje II«.

- 7 Artykuł 6 ust. 3 decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że wyżej wymienione środki polegające na umorzeniu i konwersji opierają się na wycenie 2, potwierdzonej wynikami przejrzystego i otwartego procesu sprzedaży przeprowadzonego przez hiszpański organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, fundusz na rzecz uporządkowanej restrukturyzacji banków).
- 8 W art. 6 ust. 5 decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji SRB wskazało, że wykonuje uprawnienia przyznane mu przez art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 806/2014, który dotyczy instrumentu zbycia działalności, i nakazuje przeniesienie na Banco Santander SA »nowych akcji II«, wolnych od wszelkich praw lub roszczeń osób trzecich, w zamian za zapłatę ceny zakupu w wysokości 1 EUR. Wskazano, że nabywca wyraził już zgodę na przeniesienie.
- 9 W dniu 7 czerwca 2017 r. Komisja [...] przyjęła decyzję (UE) 2017/1246 zatwierdzającą program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular [S.A.] (Dz.U. 2017, L 178, s. 15).
- 10 Tego samego dnia FROB podjęło działania niezbędne do wykonania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosownie do art. 29 rozporządzenia nr 806/2014. W tym kontekście FROB wyraziło zgodę na przeniesienie nowych akcji Banco Popular wyemitowanych w związku z konwersją instrumentów w Tier II na Banco Santander.
- 11 W dniu 28 września 2018 r. Banco Santander w wyniku połączenia przez przejęcie stał się następcą prawnym Banco Popular na zasadzie sukcesji uniwersalnej”.

Skarga do Sądu i zaskarżone postanowienie

- 11 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 17 sierpnia 2017 r. wnosząca odwołanie wniosła skargę mającą na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie, w jakim postanowienie to przewiduje konwersję instrumentów w Tier II oznaczonych kodem ISIN XS 0550098569 na nowe akcje Banco Popular, a także stwierdzenie nieważności wstępnej wyceny sporządzonej przez niezależny podmiot wyceniający i wstępnej wyceny sporządzonej przez SRB oraz, po drugie, wynikające z żądanego stwierdzenia nieważności naprawienie szkody, jaka miała zostać poniesiona w wyniku tej konwersji.
- 12 W dniu 14 lutego 2018 r. w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 89 regulaminu postępowania Sąd wezwał SRB do przedstawienia określonych dokumentów. SRB zastosowało się do tego żądania w wyznaczonym terminie.
- 13 W dniu 6 lipca 2018 r. w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 89 regulaminu postępowania Sąd zadał stronom pytania na piśmie dotyczące w szczególności interesu prawnego i legitymacji procesowej wnoszącej odwołanie. Strony udzieliły odpowiedzi na te pytania w wyznaczonym terminie.
- 14 W dniu 17 maja 2019 r. w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 89 regulaminu postępowania Sąd zadał stronom pytania na piśmie w przedmiocie dopuszczalności skargi. Pytania te dotyczyły między innymi stwierdzenia nieważności części decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także możliwości oddzielenia niektórych postanowień tej decyzji. Strony udzieliły odpowiedzi na te pytania w wyznaczonym terminie.
- 15 Sąd na podstawie art. 129 regulaminu postępowania podjął decyzję o rozstrzygnięciu sprawy w drodze postanowienia z uzasadnieniem i w zaskarżonym postanowieniu stwierdził wystąpienie bezwzględnych przeszkód procesowych oraz odrzucił skargę jako oczywiście niedopuszczalną, nie orzekając w przedmiocie zarzutów podniesionych przez wnoszącą odwołanie.

- 16 W tym względzie, co się tyczy, po pierwsze, żądania stwierdzenia nieważności części decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Sąd przypominał, że zgodnie z orzecznictwem (wyrok z dnia 16 lipca 2015 r., Komisja/Rada, C-425/13, EU:C:2015:483, pkt 94 i przytoczone tam orzecznictwo) stwierdzenie nieważności części aktu Unii Europejskiej jest możliwe tylko pod warunkiem, że elementy, o których stwierdzenie nieważności wniesiono, mogą zostać oddzielone od reszty tego aktu. Sąd zauważył również, że ów wymóg możliwości oddzielenia nie jest spełniony, jeżeli skutkiem stwierdzenia nieważności części aktu byłaby zmiana jego istoty. Jeżeli chodzi o sprawdzenie możliwości oddzielenia kwestionowanych postanowień, wymaga ono zbadania ich zakresu, aby była możliwa ocena, czy stwierdzenie ich nieważności zmieniłoby ducha i istotę decyzji, której stwierdzenia nieważności zażądano. Wreszcie Sąd wskazał, że w zakresie, w jakim zwrócono się do niego z żądaniem stwierdzenia nieważności części decyzji, należy sprawdzić, czy takie stwierdzenie nieważności w części jest możliwe. W przeciwnym bowiem wypadku skargę należałoby odrzucić jako niedopuszczalną, ponieważ Sąd nie może stwierdzić nieważności całego aktu, jeżeli zwrócono się do niego jedynie z żądaniem stwierdzenia nieważności jego części, gdyż byłoby to równoznaczne z orzekaniem ultra petita.
- 17 W związku z tym w celu ustalenia, czy postanowienie decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego stwierdzenia nieważności zażądano, a mianowicie postanowienie przewidujące konwersję posiadanych przez wnoszącą odwołanie instrumentów w Tier II, można oddzielić od całości programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular, Sąd przypominał, że posiadane przez wnoszącą odwołanie instrumenty wyemitowane przez BPE Financiaciones są instrumentami w Tier II Banco Popular, które w art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazano wśród instrumentów w Tier II Banco Popular podlegających umorzeniu i konwersji na „nowe akcje II”. W tym względzie Sąd dodał, że zgodnie z art. 6 decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowany instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a mianowicie zbycie działalności, wiąże się w przypadku Banco Popular z uprzednią konwersją wszystkich wskazanych w tej decyzji instrumentów w Tier II na „nowe akcje II”. Sąd zauważył również, że stosownie do art. 6 ust. 3 decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji owe środki polegające na umorzeniu i konwersji opierają się na wycenie 2, potwierdzonej wynikami przejrzystego i otwartego procesu sprzedaży przeprowadzonego przez FROB. Otóż ze względu na to, że Banco Santander zaproponował zakup akcji Banco Popular za cenę 1 EUR, co wiązało się w szczególności z konwersją 100% instrumentów w Tier II Banco Popular, konwersja wszystkich tych instrumentów była przesłanką konieczną do dokonania sprzedaży na rzecz Banco Santander, do której nie mogłoby dojść na takich samych warunkach, gdyby niektóre instrumenty w Tier II znajdujące się w obrocie w dniu wydania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zostały poddane konwersji. Wreszcie Sąd oddalił pozostałe podniesione przez wnoszącą odwołanie argumenty dotyczące możliwości oddzielenia decyzji o konwersji instrumentów w Tier II od całej decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 18 Co się tyczy, po drugie, żądania stwierdzenia nieważności wyceny 1 i wyceny 2, Sąd stwierdził, że – z uwagi na odrzucenie żądania stwierdzenia nieważności części decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako niedopuszczalnego – również to pierwsze żądanie należy uznać za niedopuszczalne.
- 19 Co się tyczy, po trzecie, żądania naprawienia szkody, Sąd uznał, że ze względu na odrzucenie żądania stwierdzenia nieważności jako niedopuszczalnego, również to pierwsze żądanie należy odrzucić, bez uszczerbku dla możliwości późniejszego wystąpienia przez wnoszącą odwołanie z ewentualną skargą odszkodowawczą.

Żądania stron

20 W odwołaniu Carmen Liaño Reig wnosi do Trybunału o:

- uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie, w jakim Sąd odrzucił wniesioną skargę jako niedopuszczalną oraz obciążył Carmen Liaño Reig kosztami postępowania, odpowiednio w pkt 1 oraz 3 sentencji tego postanowienia;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie będącej przedmiotem skargi wniesionej do Sądu poprzez uwzględnienie wszystkich żądań przedstawionych przez Carmen Liaño Reig w skardze wniesionej w pierwszej instancji, jeżeli Trybunał uzna, że stan postępowania na to pozwala, lub – w przeciwnym wypadku – skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd z zastrzeżeniem, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

21 SRB wnosi do Trybunału o:

- oddalenie odwołania;
- obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

W przedmiocie odwołania

22 Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie cztery zarzuty. W zarzucie pierwszym, podzielonym na osiem części, wnosząca odwołanie kwestionuje zaskarżone postanowienie w zakresie, w jakim Sąd uznał, że postanowienia, którego stwierdzenia nieważności zażądano, nie można oddzielić od pozostałych elementów decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zmiany istoty tej decyzji. W zarzucie drugim, podzielonym na trzy części, wnosząca odwołanie kwestionuje zaskarżone postanowienie w zakresie, w jakim Sąd uznał, że stwierdzenie nieważności części decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest sprzeczne z zasadą równego traktowania wierzycieli należących do tej samej kategorii. W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie kwestionuje niedopuszczalność żądania stwierdzenia nieważności wyceny 1 i wyceny 2. Wreszcie w zarzucie czwartym wnosząca odwołanie kwestionuje niedopuszczalność żądania naprawienia szkody.

W przedmiocie części pierwszej, trzeciej, czwartej i od szóstej do ósmej zarzutu pierwszego

Argumentacja stron

23 W częściach pierwszej, trzeciej, czwartej i od szóstej do ósmej zarzutu pierwszego, które należy rozpatrzyć łącznie i w pierwszej kolejności, wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżone postanowienie, a także w szczególności jego pkt 30 i 35, 31 i 32, 40 i 42 są dotknięte wadą w postaci braku uzasadnienia oraz że Sąd nie odniósł się do niektórych z jej argumentów.

24 I tak zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd nie zidentyfikował istoty decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie uzasadnił twierdzenia, zgodnie z którym konwersja obligacji BPE Financiaciones na akcje Banco Popular była istotna dla przeniesienia całego kapitału zakładowego Banco Popular na Banco Santander, ani nie wyjaśnił powodów, dla których argumentacja wnoszącej odwołanie miała być „nielogiczna”. Sąd nie wskazał również obiektywnego kryterium, na którym oparł niedopuszczalność skargi. Ponadto Sąd nie uzasadnił swojej oceny, zgodnie z którą konwersja wszystkich instrumentów w Tier II była konieczna do celów przeniesienia całego kapitału zakładowego Banco Popular na Banco Santander jako przesłanka wdrożenia instrumentu restrukturyzacji

i uporządkowanej likwidacji polegającego na zbyciu działalności. Wreszcie Sąd nie uzasadnił oddalenia szeregu twierdzeń wnoszącej odwołanie dotyczących nieważności wyceny 2, nieznacznej wartości posiadanych przez nią instrumentów z punktu widzenia wszystkich instrumentów kapitałowych Banco Popular, które poddano umorzeniu i konwersji, a także stosowania art. 21 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 806/2014.

- 25 SRB kwestionuje argumentację wnoszącej odwołanie.

Ocena Trybunału

- 26 Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem ciążyący na Sądzie obowiązek uzasadnienia wymaga jasnego i jednoznacznego wskazania przyjętego przezeń rozumowania, tak aby umożliwić zainteresowanym poznanie powodów wydanego orzeczenia, a Trybunałowi – dokonanie kontroli sądowej (wyrok z dnia 16 lipca 2020 r., Inclusion Alliance for Europe/Komisja, C-378/16 P, EU:C:2020:575, pkt 95 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 27 Następnie, również zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału dotyczącym odwołań, uzasadnienie orzeczenia Sądu może być dorozumiane, pod warunkiem że umożliwia ono zainteresowanym poznanie podstaw, na których Sąd oparł swe rozstrzygnięcie, a Trybunałowi dostarcza elementów wystarczających do dokonania kontroli (wyrok z dnia 16 lipca 2020 r., Nexans France i Nexans/Komisja, C-606/18 P, EU:C:2020:571, pkt 101 i przytoczone tam orzecznictwo). Obowiązek uzasadnienia nie oznacza zatem nałożenia na Sąd obowiązku ustosunkowania się w sposób wyczerpujący do każdego punktu rozumowania przedstawionego przez strony sporu (wyrok z dnia 25 czerwca 2020 r., Satcen/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, pkt 96 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 28 Wreszcie ciążyący na Sądzie obowiązek uzasadnienia należy odróżnić od kwestii zasadności podstaw, na jakich oparto zaskarżone postanowienie [zob. podobnie wyroki: z dnia 18 czerwca 2015 r., Ipatau/Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, pkt 37; z dnia 30 kwietnia 2019 r., Włochy/Rada (kwota połowowa włócznika śródziemnomorskiego), C-611/17, EU:C:2019:332, pkt 48], w związku z czym okoliczność, że Sąd doszedł do innych wniosków co do meritum niż strona wnosząca odwołanie, nie oznacza sama w sobie, że postanowienie to jest dotknięte wadą w postaci braku uzasadnienia (wyrok z dnia 20 maja 2010 r., Gogos/Komisja, C-583/08 P, EU:C:2010:287, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 29 Co się tyczy części pierwszej i trzeciej zarzutu pierwszego, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że nie zidentyfikował w pkt 40 zaskarżonego postanowienia istoty decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i tym samym nie uwzględnił orzecznictwa, zgodnie z którym w celu dokonania oceny dopuszczalności żądania stwierdzenia nieważności części aktu Unii należy ustalić w oparciu o obiektywne kryterium, czy takie stwierdzenie nieważności zmieniłoby istotę danego aktu.
- 30 W tym względzie, po pierwsze, należy zauważyć, że w pkt 27–36 zaskarżonego postanowienia Sąd dokonał oceny możliwości oddzielenia art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego stwierdzenia nieważności zażądała wnosząca odwołanie.
- 31 W tym celu Sąd przeanalizował postanowienia tej decyzji i wywnioskował z nich, że z jednej strony umorzenie i konwersja wszystkich instrumentów dodatkowych w Tier I oraz konwersja wszystkich instrumentów w Tier II stanowiły przesłankę wdrożenia instrumentu zbycia działalności, a z drugiej strony konwersja wszystkich instrumentów w Tier II Banco Popular była przesłanką konieczną do dokonania sprzedaży na rzecz Banco Santander.
- 32 Otóż choć Sąd nie stwierdził tego wprost, elementy te określają treść i istotę decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto analiza Sądu wskazuje na to, że ten, przeprowadzając ją, zgodnie z orzecznictwem (wyrok z dnia 6 grudnia 2012 r., Komisja/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, pkt 38) dokonał na podstawie obiektywnego kryterium, a mianowicie w oparciu

o treść decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oceny, czy element tej decyzji, którego stwierdzenia nieważności zażądano, można oddzielić od reszty wspomnianej decyzji oraz czy stwierdzenie nieważności części owej decyzji skutkowałoby zmianą jej istoty.

- 33 Po drugie, należy zauważyć, że celem pkt 40 zaskarżonego postanowienia jest ustosunkowanie się do argumentu wnoszącej odwołanie, który przypomniano w pkt 39 tego postanowienia, nie zaś stricte dokonanie oceny możliwości oddzielenia art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto wbrew temu, co twierdzi wnosząca odwołanie, Sąd w pkt 40 wspomnianego postanowienia przedstawił w sposób jasny i jednoznaczny powód, dla którego uznał jej argument za „nielogiczny”. I tak z drugiego zdania tego punktu, w którym to zdaniu użyto zresztą wyrażenia „bowiem”, wynika, że argument ten jest „nielogiczny”, ponieważ gdyby posiadanych przez wnoszącą odwołanie instrumentów nie poddano konwersji na „nowe akcje II”, niemożliwe byłoby uznanie, że cały kapitał zakładowy Banco Popular przeniesiono na Banco Santander.
- 34 W związku z tym części pierwszą i trzecią zarzutu pierwszego należy oddalić.
- 35 Co się tyczy części czwartej zarzutu pierwszego, wnosząca odwołanie utrzymuje, że pkt 30 i 35 zaskarżonego postanowienia są dotknięte wadą w postaci braku uzasadnienia konieczności konwersji wszystkich instrumentów w Tier II jako przesłanki wdrożenia instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegającego na zbyciu działalności.
- 36 W tym względzie należy na wstępie podkreślić, że Sąd w pkt 30 zaskarżonego postanowienia ograniczył się do zidentyfikowania istoty decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez przywołanie treści art. 6 tej decyzji, nie dokonując jakiegokolwiek oceny konieczności konwersji wszystkich instrumentów w Tier II jako przesłanki niezbędnej do wdrożenia instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 37 Jeżeli chodzi o pkt 35 zaskarżonego postanowienia, Sąd zauważył w nim, że ze względów, które wymienił, konwersja wszystkich instrumentów w Tier II Banco Popular była przesłanką konieczną do dokonania sprzedaży na rzecz Banco Santander, że do sprzedaży tej nie mogłoby dojść na takich samych warunkach, gdyby niektóre instrumenty w Tier II znajdujące się w obrocie w dniu wydania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zostały poddane konwersji, oraz że stwierdzenie nieważności konwersji niektórych z tych instrumentów mogłoby zmienić istotę decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 38 Punktu tego nie można zatem rozpatrywać w oderwaniu od poprzedzających go pkt 28–34 zaskarżonego postanowienia, w których Sąd – zgodnie z wymogami przypomnianymi w pkt 26 niniejszego wyroku – przedstawił powody, w oparciu o które uznał, że konwersja wszystkich instrumentów w Tier II była przesłanką konieczną do wdrożenia instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 39 W związku z tym wbrew temu, co podnosi wnosząca odwołanie, ocena Sądu zawarta w pkt 35 zaskarżonego postanowienia jest wystarczająco uzasadniona.
- 40 Wnosząca odwołanie utrzymuje również, że Sąd w pkt 35 zaskarżonego postanowienia naruszył prawo ze względu na to, iż w świetle szeregu podniesionych przez nią argumentów uzasadnione było twierdzenie, że gdyby obligacje BPE Financiaciones nie zostały poddane konwersji na akcje Banco Popular, Banco Santander nie zrezygnowałby ze złożenia swojej oferty nabycia działalności Banco Popular ani nie obniżyłby zaoferowanej ceny zakupu, w związku z czym konwersja obligacji BPE Financiaciones na akcje Banco Popular nie wiązała się ze zmianą warunków sprzedaży akcji Banco Popular na rzecz Banco Santander, a żądane stwierdzenie nieważności nie miało żadnego wpływu na istotę decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- 41 W tym względzie należy zauważyć, że wnosząca odwołanie powołuje się na argumenty dotyczące zgodności z prawem postanowienia decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Tymczasem kwestię zgodności z prawem tej decyzji należy odróżnić od kwestii dopuszczalności żądania stwierdzenia nieważności części wspomnianej decyzji – w ramach oceny dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności tej decyzji Sąd nie ma obowiązku dokonania oceny argumentów kwestionujących jej zgodność z prawem ani ustosunkowania się do nich.
- 42 Wnosząca odwołanie nie może zatem zarzucać Sądowi, że naruszył prawo i uchybił obowiązkowi uzasadnienia poprzez niedokonanie oceny argumentów dotyczących zgodności z prawem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 43 W związku z tym część czwartą zarzutu pierwszego należy oddalić.
- 44 Co się tyczy części szóstej i ósmej zarzutu pierwszego, wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd nie uwzględnił w pkt 31 i 32 zaskarżonego postanowienia jej twierdzeń dotyczących wyceny 2, a ponadto nie wziął pod uwagę jej twierdzenia dotyczącego stosowania art. 21 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 806/2014, odnoszącego się do spełnienia przesłanki możliwości oddzielenia.
- 45 Po pierwsze, należy przypomnieć, że w pkt 31 i 32 zaskarżonego postanowienia Sąd ograniczył się do przedstawienia postanowień decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności jej art. 6 ust. 4.
- 46 Mimo że Sąd, czyniąc to, wspominał o wycenie 2, należy stwierdzić, że wnosząca odwołanie zarzuca mu, iż przy dokonywaniu oceny dopuszczalności żądania stwierdzenia nieważności części decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wziął pod uwagę niektórych podniesionych w replice argumentów kwestionujących zgodność z prawem tej decyzji.
- 47 Tymczasem, jak wynika z pkt 41 niniejszego wyroku, w ramach oceny dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności aktu Unii kwestię zgodności z prawem tego aktu należy odróżnić od kwestii dopuszczalności żądania stwierdzenia nieważności części wspomnianej decyzji.
- 48 Po drugie, należy zauważyć, że w odpowiedzi na pytanie drugie zadane w ramach środka organizacji postępowania z dnia 17 maja 2019 r. wnosząca odwołanie wskazała, że – jak podniosła w pkt 37 repliki – nawet gdyby obligacje wyemitowane przez BPE Financiaciones uznano za odpowiedni instrument kapitałowy, a zastosowanie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji było możliwe w odniesieniu do instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez jednostkę zależną nieobjętą rozporządzeniem nr 806/2014, rzeczone rozporządzenie w art. 21 ust. 1 lit. c) uzależnia umorzenie i konwersję obligacji od zaistnienia sytuacji, w której – jeżeli nie zostanie wykorzystane uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez jednostkę zależną – grupa utraci rentowność.
- 49 Prawdą jest, że w zaskarżonym postanowieniu Sąd nie ustosunkował się wprost do tego argumentu wnoszącej odwołanie.
- 50 Niemniej należy zauważyć, że Sąd w pkt 42 zaskarżonego postanowienia przedstawił w sposób jasny i jednoznaczny powody przemawiające za oddaleniem argumentu, zgodnie z którym brak konwersji instrumentów posiadanych przez wnosząca odwołanie nie uniemożliwiłby przeniesienia wszystkich akcji na Banco Santander na takich samych warunkach.
- 51 Ponadto w pkt 43–51 zaskarżonego postanowienia Sąd przedstawił w sposób wystarczający pod względem prawnym powody, dla których poszanowanie zasady równości wszystkich wierzycieli należących do tej samej kategorii oraz art. 21 rozporządzenia nr 806/2014 nie stoją na przeszkodzie

temu, by decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmowała instrumenty kapitałowe takie jak te posiadane przez wnoszącą odwołanie, a mianowicie instrumenty w Tier II Banco Popular wyemitowane przez należącą w całości do niego jednostkę zależną.

- 52 Wynika stąd, że Sąd – zgodnie z orzecznictwem przypomnianym w pkt 27 niniejszego wyroku – w sposób dorozumiany uznał, iż twierdzenie wnoszącej odwołanie dotyczące stosowania art. 21 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 806/2014 nie pozwala na wykazanie, że art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego stwierdzenia nieważności wnosząca odwołanie zażądała, można oddzielić od tej decyzji.
- 53 Poza tym należy też zauważyć, że wspomniane twierdzenie wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym przewidziane w tym rozporządzeniu przesłanki umorzenia i konwersji rozpatrywanych instrumentów kapitałowych nie były spełnione, dotyczyło zgodności z prawem art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie zaś możliwości oddzielenia tego postanowienia. Nie można więc zarzucać Sądowi, że nie ustosunkował się do tego twierdzenia wprost.
- 54 W związku z tym części szóstą i ósmą zarzutu pierwszego należy oddalić.
- 55 Co się tyczy części siódmej zarzutu pierwszego, wnosząca odwołanie podnosi, że pkt 42 zaskarżonego postanowienia narusza prawo ze względu na brak uzasadnienia. Sąd nie uzasadnił oddalenia argumentu wnoszącej odwołanie przywołanego w pkt 41 zaskarżonego postanowienia ani konieczności konwersji wszystkich instrumentów kapitałowych przed wdrożeniem instrumentu zbycia działalności poprzez przeniesienie na Banco Santander całego kapitału zakładowego Banco Popular.
- 56 W tym względzie z jednej strony w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie utrzymuje, że pkt 42 zaskarżonego postanowienia jest dotknięty wadą w postaci braku uzasadnienia podobnie jak pkt 30 tego postanowienia, wystarczy przypomnieć, że – jak Trybunał zauważył w pkt 36 niniejszego wyroku – Sąd w pkt 30 wspomnianego postanowienia ograniczył się do zidentyfikowania istoty decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez przywołanie treści art. 6 owej decyzji.
- 57 Z drugiej strony należy zauważyć, że w pkt 42 zaskarżonego postanowienia Sąd oddalił argument wnoszącej odwołanie, wskazując, że okoliczność, iż posiadane przez nią instrumenty mają jedynie niewielką wartość, jest pozbawiona znaczenia, ponieważ wykonanie uprawnienia do umorzenia i konwersji przed przeniesieniem musi dotyczyć wszystkich instrumentów kapitałowych Banco Popular.
- 58 Wynika stąd, że Sąd uzasadnił oddalenie argumentu wnoszącej odwołanie. Ta ostatnia nie może ponadto podnosić, że Sąd nie uzasadnił konieczności konwersji wszystkich instrumentów kapitałowych przed wdrożeniem instrumentu zbycia działalności poprzez przeniesienie na Banco Santander całego kapitału zakładowego Banco Popular, ponieważ takie uzasadnienie zostało wprost przedstawione w pkt 28–35 zaskarżonego postanowienia.
- 59 W związku z tym część siódmą zarzutu pierwszego należy oddalić.
- 60 W świetle całości powyższych rozważań części pierwszą, trzecią, czwartą i od szóstej do ósmej zarzutu pierwszego należy oddalić jako bezzasadne.

W przedmiocie części drugiej zarzutu pierwszego oraz w przedmiocie zarzutu drugiego

Argumentacja stron

- 61 W części drugiej zarzutu pierwszego i w zarzucie drugim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, orzekając, iż art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie można oddzielić od tej decyzji.
- 62 Zdaniem wnoszącej odwołanie pkt 40 zaskarżonego postanowienia jest błędny z uwagi na to, że Sąd nie uwzględnił danych dotyczących wartości instrumentów w Tier II, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i które poddano konwersji na akcje Banco Popular. Ponadto wnosząca odwołanie nie ograniczyła się do wskazania, że BPE Financiaciones nie mógł zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i nigdy nie podniosła, że podmiot ten był objęty programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, natomiast stwierdziła, że rozporządzenie nr 806/2014, a w szczególności jego art. 21 dotyczący wykonywania uprawnienia do konwersji i umorzenia instrumentów kapitałowych, nie ma do niego zastosowania. Jej zdaniem Sąd naruszył prawo także w pkt 45 i 46 zaskarżonego postanowienia poprzez nieuzasadnione zastosowanie w odniesieniu do obligacji wyemitowanych przez BPE Financiaciones przewidzianej w art. 15 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 806/2014 ogólnej zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy podmiot ten nie jest objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia, a wspomniana zasada nie ma do niego zastosowania. Wreszcie Sąd naruszył prawo w pkt 44–46 i 51 zaskarżonego postanowienia poprzez nieprawidłowe zastosowanie zasady równego traktowania w odniesieniu do obligacji wyemitowanych przez BPE Financiaciones.
- 63 SRB kwestionuje argumentację wnoszącej odwołanie.

Ocena Trybunału

- 64 Na wstępie należy podkreślić, że decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składa się z dwóch sekcji. Z jednej strony w art. 1–4 tej decyzji, które stanowią jej tytuł I, SRB wskazało powody, dla których Banco Popular musiał zostać objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Z drugiej strony w art. 5–7 wspomnianej decyzji, które stanowią jej tytuł II, SRB opisało instrument tej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności art. 5 owej decyzji wprost określa wdrażany instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mianowicie instrument zbycia działalności, a art. 6 wspomnianej decyzji uściśla, że przed owym zbyciem SRB skorzysta z przysługującego mu uprawnienia do umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych Banco Popular.
- 65 Jeżeli chodzi o art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego stwierdzenia nieważności wnosząca odwołanie zażądała, SRB wskazało w nim, że wszystkie instrumenty w Tier II Banco Popular muszą zostać poddane umorzeniu i konwersji na „nowe akcje II”, oraz sporządziło wykaz tych instrumentów obejmujący instrumenty w Tier II wyemitowane przez BPE Financiaciones, oznaczone kodem ISIN XS 0550098569.
- 66 Wynika stąd, że skarga wniesiona do Sądu zmierzała do stwierdzenia nieważności pojedynczego elementu objętego wykazem odpowiednich instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 67 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału stwierdzenie nieważności części aktu Unii jest możliwe tylko pod warunkiem, że elementy, o których stwierdzenie nieważności wniesiono, mogą zostać oddzielone od reszty tego aktu. Trybunał

wielokrotnie orzekał, że ów wymóg nie jest spełniony, jeśli konsekwencją stwierdzenia nieważności części aktu jest zmiana jego istoty (wyrok z dnia 9 listopada 2017 r., SolarWorld/Rada, C-204/16 P, EU:C:2017:838, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 68 Wynika stąd, że sprawdzenie możliwości oddzielenia elementów aktu Unii wymaga zbadania ich zakresu, aby ocenić, czy stwierdzenie ich nieważności zmieniłoby ducha i istotę tego aktu (wyrok z dnia 9 listopada 2017 r., SolarWorld/Rada, C-204/16 P, EU:C:2017:838, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 69 W niniejszej sprawie przesłanki te nie są spełnione.
- 70 Elementów decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych nie można bowiem oddzielić od pozostałych elementów tej decyzji, a w szczególności od zadecydowania o skorzystaniu z instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegającego na zbyciu działalności.
- 71 Istota decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiej jak ta rozpatrywana w niniejszej sprawie obejmuje nie tylko wybór instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale także zadecydowanie o połączeniu go z wykonaniem uprawnienia do umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych, jak również o szczegółowych zasadach ich wdrożenia.
- 72 W związku z tym, jak Trybunał zauważył w pkt 31 i 32 niniejszego wyroku, Sąd nie naruszył prawa poprzez stwierdzenie, że art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest nierozdzielnie związany z samą istotą tej decyzji oraz że stwierdzenie nieważności części wspomnianej decyzji naruszyłoby jej istotę, która zakłada, że wszystkie instrumenty w Tier II Banco Popular zostają poddane umorzeniu, a następnie konwersji na „nowe akcje II”.
- 73 I tak, po pierwsze, z art. 15 ust. 1 lit. b) w związku z art. 17, art. 21 ust. 10 lit. c) i art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014 wynika, że w przypadku gdy wobec danego podmiotu zostaje podjęte działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, umorzenie instrumentów kapitałowych zależy od poziomu strat tego podmiotu. Całkowite umorzenie instrumentów w Tier II jest zatem konieczne, jeżeli straty osiągną ten poziom w ramach kolejności uprzywilejowania roszczeń.
- 74 Po drugie, wybrany w niniejszym przypadku instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a mianowicie instrument zbycia działalności, zakłada zbiegnięcie się oferty i zapotrzebowania, w związku z czym podważenie umorzenia i konwersji instrumentu w Tier II takiego jak ten, do którego odnosi się żądanie skarżącej dotyczące stwierdzenia nieważności, nieuchronnie wpłynęłoby na zaproponowaną przez Banco Santander cenę, a tym samym na zbycie działalności na rzecz tego podmiotu oraz na zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 75 Oceny tej nie podważa argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym Sąd w pkt 40 zaskarżonego postanowienia popełnił błąd z uwagi na to, że nie uwzględnił danych dotyczących wartości instrumentów w Tier II, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i które poddano konwersji na akcje Banco Popular.
- 76 Otóż z jednej strony wyznaczenie instrumentów w Tier II podlegających umorzeniu lub konwersji przed wdrożeniem instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest – zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. b), art. 17 i art. 21 ust. 10 lit. c) rozporządzenia nr 806/2014 – uzależnione od poziomu strat danego podmiotu oraz przepisów dotyczących kolejności uprzywilejowania roszczeń.
- 77 Z drugiej strony wbrew temu, co utrzymuje wnosząca odwołanie, niezależnie od wartości każdego z tych instrumentów kapitałowych uznanie, że wszystkie instrumenty wskazane w art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały poddane konwersji nie byłoby możliwe,

gdyby jeden z tych instrumentów – stanowiący choćby ich nieznaczną część – nie został umorzony. Jak bowiem słusznie podkreślił Sąd, w takiej sytuacji niemożliwe byłoby uznanie, że cały kapitał zakładowy Banco Popular przeniesiono na Banco Santander.

- 78 Należy również oddalić argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym Sąd popełnił w pkt 48 i 51 zaskarżonego postanowienia błąd w ocenie jej twierdzeń ze względu na to, że wnosząca odwołanie nie ograniczyła się do stwierdzenia, że BPE Financiaciones nie mógł zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i nigdy nie podniosła, że podmiot ten był objęty programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, natomiast stwierdziła, że wspomniany podmiot – z uwagi na jego działalność – nie znajdował się wśród instytucji wymienionych w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2014/59 i w art. 2 rozporządzenia nr 806/2014, do których owe akty, a w szczególności art. 21 wspomnianego rozporządzenia, mają zastosowanie.
- 79 W tym względzie należy zauważyć, że w odpowiedzi na pytanie pierwsze lit. b) zadane przez Sąd w ramach środka organizacji postępowania z dnia 17 maja 2019 r. wnosząca odwołanie podniosła, że istniała istotna obiektywna różnica pomiędzy obligacjami wyemitowanymi przez BPE Financiaciones a pozostałymi instrumentami w Tier II poddanymi konwersji na akcje Banco Popular na podstawie art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności wnosząca odwołanie zauważyła, że owe obligacje były jedynym poddanym konwersji na akcje Banco Popular instrumentem w Tier II wyemitowanym przez podmiot, który nie może zostać objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a mianowicie przez BPE Financiaciones.
- 80 Otóż, wskazując w pkt 48 zaskarżonego postanowienia, że wnosząca odwołanie podniosła, iż brak konwersji posiadanych przez nią instrumentów wyemitowanych przez BPE Financiaciones dało się pogodzić z poszanowaniem zasady równego traktowania wierzycieli należących do tej samej kategorii, oraz że wnosząca odwołanie powoływała się na obiektywną różnicę między instrumentami, jakie posiadała, a pozostałymi poddanymi konwersji instrumentami w Tier II, polegającą na tym, że posiadane przez nią instrumenty zostały wyemitowane nie przez Banco Popular, a przez BPE Financiaciones, który to emitent nie spełniał przesłanek objęcia go restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, Sąd nie popełnił błędu w ocenie twierdzeń wnoszącej odwołanie.
- 81 Jeżeli chodzi o pkt 51 zaskarżonego postanowienia, Sąd wskazał w nim, że argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym brak konwersji posiadanych przez nią instrumentów wyemitowanych przez BPE Financiaciones dało się pogodzić z poszanowaniem zasady równego traktowania wierzycieli należących do tej samej kategorii, wynikał z pomyłki. W szczególności Sąd zauważył, że ze względu na to, iż przewidziane w art. 21 rozporządzenia nr 806/2014 uprawnienie do konwersji i umorzenia jest wykonywane w odniesieniu do instrumentów kapitałowych podmiotu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, którym w niniejszej sprawie jest Banco Popular, okoliczność, że instrumenty te zostały wyemitowane przez należącą w całości do Banco Popular jednostkę zależną, nie oznacza, że podmiot, który wyemitował owe instrumenty, jest objęty programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i nie pozwala na stwierdzenie istnienia różnicy sytuacji w stosunku do pozostałych instrumentów w Tier II Banco Popular. Czyniąc to, Sąd nie popełnił błędu w ocenie twierdzeń wnoszącej odwołanie.
- 82 Należy również oddalić argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym Sąd naruszył prawo w pkt 45 i 46 zaskarżonego postanowienia poprzez nieuzasadnione zastosowanie w odniesieniu do obligacji wyemitowanych przez BPE Financiaciones, który to podmiot nie jest objęty zakresem stosowania rozporządzenia nr 806/2014, przewidzianej w art. 15 ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia ogólnej zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 83 W tym względzie należy przypomnieć, że w pkt 45 i 46 zaskarżonego postanowienia Sąd stwierdził, iż ustanowiona w art. 15 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 806/2014 ogólna zasada rządząca restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z którą wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w równy sposób, zostałaby podważona, gdyby możliwe było stwierdzenie nieważności decyzji

o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jedynie w zakresie, w jakim przewiduje ona konwersję niektórych instrumentów w Tier II. Sąd doszedł na tej podstawie do wniosku, że owa zasada również stoi na przeszkodzie stwierdzeniu nieważności konwersji niektórych instrumentów w Tier II.

84 Ocena ta nie stanowi naruszenia prawa.

85 Artykuł 3 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia nr 806/2014 stanowi bowiem, że do celów tego rozporządzenia pojęcie „instrumentów w Tier II” oznacza instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013. Zgodnie z tym ostatnim przepisem instrumenty, które nie są emitowane bezpośrednio przez instytucję, lub pożyczki podporządkowane, które nie są zaciągane bezpośrednio przez instytucję, mogą jednak – o ile spełnione są określone warunki – kwalifikować się jako instrumenty w Tier II.

86 Wynika stąd, że przewidziane w art. 21 rozporządzenia nr 806/2014 uprawnienie do konwersji i umorzenia nie jest uzależnione od podmiotu, który wyemitował obligacje, lecz od cech owych obligacji.

87 Ze względu na to, że wnosząca odwołanie nie zakwestionowała ani przed Sądem, ani przed Trybunałem, że instrumenty wyemitowane przez BPE Financiaciones są instrumentami w Tier II Banco Popular, ani nie wysunęła żadnego zarzutu względem pkt 28 zaskarżonego postanowienia, nie kwestionuje ona, że owe instrumenty są instrumentami kapitałowymi instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

88 W związku z tym Sąd słusznie zauważył, że z jednej strony mające zastosowanie ramy prawne pozwalają uznać instrumenty wyemitowane przez BPE Financiaciones za instrumenty w Tier II, a z drugiej strony że takie instrumenty mogą podlegać uprawnieniu do umorzenia i konwersji na podstawie art. 21 rozporządzenia nr 806/2014 oraz ustanowionej w art. 15 ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia zasadzie równości wszystkich wierzycieli należących do tej samej kategorii.

89 Wreszcie należy oddalić argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym Sąd naruszył prawo i popełnił błąd w uzasadnieniu w pkt 44–46 i 51 zaskarżonego postanowienia poprzez nieprawidłowe zastosowanie zasady równego traktowania w odniesieniu do obligacji wyemitowanych przez BPE Financiaciones.

90 Trzeba bowiem przypomnieć, że w pkt 44–46 zaskarżonego postanowienia Sąd uznał, iż posiadacze instrumentów w Tier II danej instytucji stanowią jedną kategorię wierzycieli, którzy powinni być traktowani w ten sam sposób w ramach wykonywania przez SRB przysługującego mu uprawnienia do umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych. Sąd wywiódł stąd, że owa ogólna zasada równości w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostałaby podważona, gdyby możliwe było stwierdzenie nieważności decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jedynie w zakresie, w jakim przewiduje ona konwersję niektórych instrumentów w Tier II, oraz że w związku z tym poszanowanie zasady równości wszystkich wierzycieli należących do tej samej kategorii również stoi na przeszkodzie stwierdzeniu nieważności konwersji jedynie niektórych instrumentów w Tier II.

91 W pkt 51 tego postanowienia Sąd zakończył ocenę tego argumentu wnoszącej odwołanie, zauważając, że wynika on z pomyłki. Sąd podkreślił, że przewidziane w art. 21 rozporządzenia nr 806/2014 uprawnienia do konwersji i umorzenia są wykonywane w odniesieniu do instrumentów kapitałowych podmiotu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, którym w niniejszej sprawie jest Banco Popular. Dodał on, że okoliczność, iż instrumenty te zostały wyemitowane przez należącą w całości do Banco Popular jednostkę zależną, nie oznacza, że podmiot, który wyemitował owe instrumenty, jest objęty programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i nie pozwala na stwierdzenie istnienia różnicy sytuacji w stosunku do pozostałych instrumentów w Tier II Banco Popular.

- 92 W zakresie, w jakim wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że nie ustosunkował się do niektórych z jej twierdzeń, należy przypomnieć, że zgodnie z pkt 26–28 i 41 niniejszego wyroku Sąd nie ma obowiązku ustosunkowania się do wszystkich podniesionych przed nim argumentów, a w szczególności do argumentów dotyczących zgodności z prawem postanowienia, którego stwierdzenia nieważności zażądano. Tak bowiem długo, jak długo analiza możliwości oddzielenia danego postanowienia jest przeprowadzana na etapie oceny dopuszczalności skargi, przedwczesne byłoby dokonywanie oceny argumentów dotyczących zgodności z prawem danego aktu oraz, w stosownym przypadku, ustosunkowywanie się do nich.
- 93 Ponadto wnosząca odwołanie ogranicza się do podnoszenia takich argumentów i twierdzenia, że ze względu na to, iż art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest niezgodny z prawem, postanowienie to można oddzielić od reszty tej decyzji, lecz nie wykazuje ona, na czym konkretnie miałyby polegać różnice między posiadaczami obligacji wyemitowanych przez BPE Financiaciones a posiadaczami pozostałych wskazanych we wspomnianym postanowieniu instrumentów w Tier II, uzasadniające ich odmienne traktowanie oraz stwierdzenie nieważności części decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 94 W świetle całości powyższych rozważań część drugą zarzutu pierwszego oraz zarzut drugi należy oddalić jako bezzasadne.

W przedmiocie części piątej zarzutu pierwszego

Argumentacja stron

- 95 W części piątej zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd, który w pkt 33 i 34 zaskarżonego postanowienia oparł się na złożonej przez Banco Santander w dniu 7 czerwca 2017 r. wiążącej ofercie, mimo że dokumentu tego nie włączono do akt sprawy, uchybił prawu oraz naruszył jej prawo do obrony. Zarzuca ona ponadto Sądowi, że nie zastosował środka organizacji postępowania w celu uzupełnienia tego braku w aktach sprawy. Wreszcie wnosząca odwołanie podnosi, że w tym kontekście i ze względu na wagę, jaką Sąd przywiązał do owej oferty, zapoznanie się z nią umożliwiłoby jej wykazanie – jak wynika z przypisu 37 do dupliki złożonej przez SRB przed Sądem – że we wspomnianej ofercie Banco Santander nie sformułował żadnego warunku ani wymogu dotyczącego instrumentów w Tier II, które miały zostać poddane konwersji.
- 96 SRB kwestionuje argumentację wnoszącej odwołanie.

Ocena Trybunału

- 97 Po pierwsze, w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie utrzymuje, że Banco Santander nie sformułował żadnego warunku ani wymogu dotyczącego instrumentów w Tier II, które miały zostać poddane konwersji, oraz że Sąd nieprawidłowo przedstawił ofertę złożoną przez Banco Santander w dniu 7 czerwca 2017 r., argumentację tę należy oddalić. Jak bowiem wnosząca odwołanie sama zauważyła, Sąd nie miał dostępu do tego dokumentu.
- 98 Po drugie, należy przypomnieć, że wyłącznie do Sądu należy ocena ewentualnej konieczności uzupełnienia materiału dowodowego zgromadzonego w rozpatrywanych przez niego sprawach (wyrok z dnia 24 września 2009 r., Erste Group Bank i in./Komisja, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P i C-137/07 P, EU:C:2009:576, pkt 319 i przytoczone tam orzecznictwo). W związku z tym wnosząca odwołanie nie może zarzucać Sądowi, że nie zażądał od SRB przedłożenia wspomnianej oferty.
- 99 Po trzecie, należy stwierdzić, że z jednej strony Sąd oparł się pośrednio na wiążącej ofercie Banco Santander, a z drugiej strony jego ocena opiera się na innych dokumentach włączonych do akt sprawy.

- 100 O ile bowiem Sąd rzeczywiście wspomniał w pkt 33 i 34 zaskarżonego postanowienia o wiążącej ofercie Banco Santander, o tyle nie odniósł się do treści tej oferty, lecz odwołał się do dotyczących wspomnianej oferty informacji zawartych w decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do informacji przedstawionych przez SRB.
- 101 Ponadto ze wspomnianego w decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w pkt 33 i 34 zaskarżonego postanowienia pisma FROB z dnia 6 czerwca 2017 r., które zostało przekazane do akt sprawy przez wnoszącą odwołanie i znajduje się na stronie internetowej SRB, wynika, że oferta Banco Santander musiała bezwzględnie przestrzegać wskazań zawartych w tym piśmie. Otóż w piśmie tym wskazano, że wszystkie instrumenty w Tier II wymienione w załączniku 2 do owego pisma, w tym instrumenty posiadane przez wnoszącą odwołanie, muszą zostać poddane konwersji na akcje, a następnie przeniesione na Banco Santander.
- 102 Okoliczność, że oferty Banco Santander nie włączono do akt sprawy, nie stanowi zatem naruszenia prawa wnoszącej odwołanie do obrony.
- 103 W związku z tym część piątą zarzutu pierwszego należy oddalić jako bezzasadną.

W przedmiocie zarzutów trzeciego i czwartego

Argumentacja stron

- 104 W zarzutach trzecim i czwartym wnosząca odwołanie kwestionuje, odpowiednio, niedopuszczalność żądania stwierdzenia nieważności wyceny 1 i wyceny 2 oraz niedopuszczalność żądania naprawienia szkody. Podnosi ona, że niedopuszczalność tych żądań uzasadniono w pkt 55 i 66 zaskarżonego postanowienia jedynie niedopuszczalnością żądania stwierdzenia nieważności części decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym, gdyby zaskarżone postanowienie uchylono w zakresie, w jakim Sąd oddalił to ostatnie żądanie, żądanie stwierdzenia nieważności wyceny 1 i wyceny 2 oraz żądanie naprawienia szkody należałoby uznać za dopuszczalne.
- 105 SRB kwestionuje argumentację wnoszącej odwołanie.

Ocena Trybunału

- 106 Należy stwierdzić, że wnosząca odwołanie nie przedstawiła na poparcie zarzutów trzeciego i czwartego żadnego samodzielnego argumentu, lecz ograniczyła się do twierdzenia, że w razie uwzględnienia zarzutów pierwszego i drugiego odwołania oraz uchylenia zaskarżonego postanowienia w zakresie, w jakim Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności w części, żądanie stwierdzenia nieważności wyceny 1 i wyceny 2 oraz żądanie naprawienia szkody należałoby uznać za dopuszczalne.
- 107 Ze względu na to, że zarzuty pierwszy i drugi odwołania oddalono jako bezzasadne, zarzuty trzeci i czwarty odwołania również należy oddalić, a co za tym idzie – odwołanie należy oddalić w całości.

W przedmiocie kosztów

- 108 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach. Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

¹⁰⁹ Ponieważ SRB wniosło o obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania, a ta ostatnia przegrała sprawę, należy obciążyć ją jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez SRB.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) Carmen Liaño Reig zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy